

வையந்துள் வாழ்வாமுகு வாழ்ந்து மறைந்த

அமர்ர்

முனராயூர் திருமதி பராசக்தி கணபதிப்பிள்ளை

அவர்களின்

வாழ்வியல் செய்பும் நெஞ்சத்தில் நீங்கா

நினைவு மலர்

தாயாக வாழ்ந்தே தயாவான தத்துவத்தே

தயாகமாம் வாழ்ந்தட்ட தருவருவம் - அன்னை

தொயாக என்மெய்லோம் சென்னியல் விடிட்டு

போயாக வேண்டுமெனப் போனார் நூம் நினைவுக்கர்வோம்

வாழ்நால் அழியாத கனக்கரை விளக்காய்
என்று ஒதுயந்தில் அகையாத தீபங்களைய் மாறிவிட்ட
எந்து அன்றிர்குரிய பெற்றியார்

இயர்கள்

முநூல் கணபதியின்னை + யூராந்த் கணபதியின்னை ஆக்ஷயான்
கிருப்பாஷ்டியூஸ் இம்மல்

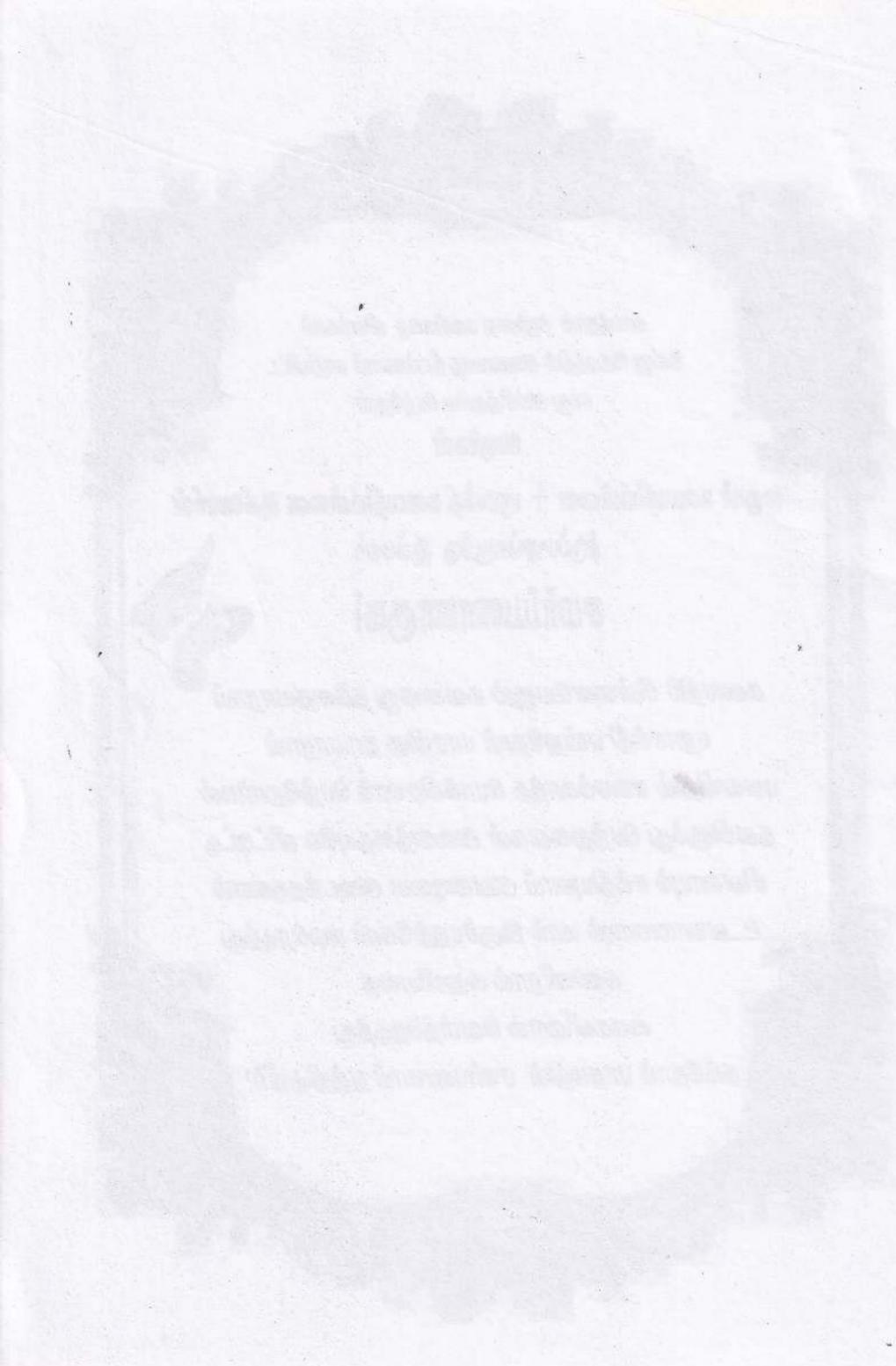
சம்ப்யண்ணாகுத!

கணபதிப் பின்னையியறுஸ் கவனமுறு தந்தையாராய்
பராசக்தி என்றுதோர் பாசுகிரு தூயாராய்
புவனமிழில் எதைக்காந்த பொக்கிச்சாய் பெற்றியார்கள்
நெமிருந்து பெற்றதைவகன் அதைத்தையுடை விட்டு
சிவமாயுஸ் சுத்தியுமாய் அவனுடைய அடைந்துணால்
உ வயானாயுஸ் நாஸ் இருப்பதற்கோர் யலைருக்க்கு

கண்ணிரால் கழுவியதை

தக்களினால் கோர்ந்திருத்தத்து
தந்தோஸ் பாதுமதில் சமர்பணமாய் ஏற்றிடுவீர்!

கைவயந்துவன் வாழ்வாண்டு வாழ்ந்து வாறுறுதறையும்
நியங்குந்துவன் கைக்கப்பட்டமுநக்கும்
சமது அன்புந்தாய்

அயர்

திருமதி பராசக்தி கண்பதியின்னை அவர்கள்

தோற்றும்

24.08.1935

மகறவு

11.05.2009

அ.ஷாந்தாஷாந் தோறும் அ.ஷாந்தாஷாந் ஆத்மாஷாவு

நிலாஶாந்து வழிபடுவதற்கான

நிதி ஏவாஷ்பா

சௌல்லர் வாத்தியார்ன் சீரேஷ் மகளாமிப் முறந்து
கண்பதியின்னையாரை கலந்து பலவும் பெற்று
சீவ்யராணார் அழைப்பெற்று அன்னைப்ராசக்தி மறைந்தது
சீத்தராப் பெளர்னமிப்னி அபர் துந்யையாம் என்றே துந்

அன்னை த்ருமதி. பராசக்தி கணபதியின்கை அவர்களின் அத்மசாந்தியில் பிரார்த்தனை

ஓருவன் ஓருவனுடைய நண்பனாக இருக்கின்றான்.
இன்னொருவன் மற்றொருவனுக்கு எதிரியாக இருக்கின்றான்.
வெறோருவன் அடுத்தவனுக்கு உறவினாக இருக்கின்றான்.
ஆனால் இந்த உறவு முறையெல்லாம் எவருடைய ஆத்மாவும்
உடலோடு இருக்கின்ற வரையிலேதான் உடலைவிட்டு ஆத்ம
பிரிந்துவிட்டால் அது எல்லோருக்கும் பொதுவான ஒரே முறைதான்.
எனின்றால் ஆத்மா இறைவனுடையது. இறைவன் எல்லோருக்கும்
பொதுவானவன் போல இறைவனுடைய ஆத்மாவும் எல்லோருக்கும்
பொதுவானதாகும். அதனால்தான் உடலைவிட்டுப் பிரிந்து சென்ற
ஒரு ஆத்மா இறைவனை அடையவேண்டுமென உடலோடு
இருக்கின்ற ஆத்மாக்களாகிய நாம் இறைவனை வேண்டுகின்றோம்.
இறைவனை அர்ச்சிக்கின்ற அத்தனையும் ஆத்மாவை
அர்ச்சிப்பதற்கும் பொருத்தமானதாகும். எனவே அன்னைப்ராசக்தி
அவர்களுடைய ஆத்மாவும் இறைவனை அடைய நாம்
அனைவரும் பிரார்த்தியில்போமாக!

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

திருமதி. பராசக்தி கணபதிப்பின்னை அவர்களின் சீர்வூர்ஜென்ஜென்ஜென்ஜென்ஜென்ஜென்ஜென்ஜெ

அமரர்

திருமதி. பராசக்தி கணபதிப்பின்னை அவர்களின்
ஒத்மரசாந்திக்காக
பஞ்சபூராணம் ஓதுவோமாக

விநாயகரி துநி

விநாயகனே வெவ்வினையை வேறுக்கவல்லான்
விநாயகனே வேட்கை தணிவிப்பான் - விநாயகனே
விண்ணுக்கும் மண்ணுக்கும் - நாதனுமாந் தன்மையினால்
கண்ணிற் பணிமின் கனிந்து!

தீவாரம்

முன்ன் அவனுடைய நாமங் கேட்டாள்
மூர்த்தி அவனிருக்கும் வண்ணங் கேட்டாள்
பிள்ளையவனுடைய ஆரூர் கேட்டாள்
பெயர்த்தும் அவனுக்கே யிச்சியினாள்
அன்னையையும் அத்தனையும் அன்றே நீத்தாள்
அகன்றான் அகவிடத்தாள் ஆசாரத்தை
தன்னை மறந்தாள் தன்னாமம் கெட்டாள்
தலைப்பட்டாள் நங்கை தலைவன் தாளே!

திருவாசகம்

கண்கள் இரண்டும் அவன்களல்கண்டு களிப்பன ஆகாதே
காரிகை யார்கள்தம் வாழ்வில் என் வாழ்வு கடைப்படும் ஆகாதே
மண்ணில்வந்து பிறந்திமேறாறு மறந்திடும் ஆகாதே
மாலறியா மல்பாதம் இரண்டும் வணங்குதும் ஆகாதே
பண்களி கூர்தநு பாடலோடால் பயின்றிடு மாகாதே
பாண்டினல் நாடுடையான் படையாட்சி யாடுதுமாகாதே
விண்களி கூர்வதோர் வேதகம் வந்து வெளிப்படுமாகாதே
மீன்வலை வீசிய கானவள் வந்து வெளிப்படுமாயிடலே!

பிள்ளை

அன்னையும் அன்னையின் ஆத்மாவும்

அன்னையென்பது ஓர் அற்புத விளக்கு. அந்த ஒளியிலே நாங்கள் அனைவரும் 'வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றோம். அந்த விளக்கு அனைந்து போனால் ஏதோ ஒருவகையிலே ஒருவித இருள் எம்மைக் கொல்லிக்கொள்கிறது. அந்த இருளிலிருந்து நாம் விடுபடவேண்டுமானால் அந்த அன்னையின் ஆத்மாவைப் பூசிக்க வேண்டும். உடலோடு இருக்கின்ற ஆத்மாவைவிட உலவில்லாமல் இருக்கின்ற ஆத்மாவிற்கு வலிமை அதிகம். அது வாழ்வதற்கும் உறுதுணையாக இருக்கும். அழிவதற்கும் காரணமாக இருக்கும். அதிகமானவர்கள் என்னுகிறார்கள் ஒருவனுடைய இறப்போடு எல்லாம் முடிந்துவிடுவதாக அப்படியல்ல இறப்பிற்குப் பின்னால் தான் எல்லாமே இருக்கிறது. ஆதலினால் இறப்பிற்குப் பின்னால் உள்ள ஆத்மாக்களை நாம் போற்றிப் பூசிக்கவேண்டும். அது ஒரு சமயச்சடங்கு மட்டுமல்ல சமயத்தில் செய்யவேண்டிய சரியான காரியமாகும். அன்னை வாழ்த்தினாலும் பலிக்கும். அன்னை தூற்றினாலும் பலிக்கும். அதேபோலவே அன்னையின் ஆத்மா தூற்றினாலும் பலிக்கும். அன்னையின் ஆத்மா வாழ்த்தினாலும் பலிக்கும். எனவே அழிவில்லாத ஆத்மாக்களிலே அதி உண்ணத்தான் அன்னையின் உடலைச் சுமந் துநின்ற அன்னையின் ஆத்மாவை ஆதரித்து அனுசரித்து வாழ்வில் வளம்பல பெறுவோமா!

அன்னையைப் பனிக்குதாற்கு கீழ்க்கிண்ண அன்னை யமிழ்ந்திட நடந்துகாற்கு துங்பமிள்கல-அந்த அன்னையை நுய்வனம்று குருந்தாலும் ஹருந்தாலும் என்னையினுப்பொற்கு கீல்க்கிண்ணப்பதே என்றுமிடையோ!

மிகுந்தி. பராசக்தி கணபதிபிழீஸ்னர் அவர்களின் ஜென்டெல்லென்ட்ஸ் பெருமகிழ்வு கொண்டிருந்தார். அதேபோலவே தனது இரண்டாவது மகள் மகாலட்சுமி அவர்களை கண்ணகத்திலே சிறந்து விளங்கிய இராசா சின்னம்மா தம்பதியர்களின் பாசமிகு புதல்வன் உமாச்சந்திரன் அவர்களுக்கு திருமணம் செய்து வைத்து அவரையும் தன் அன்புக்குப் பாத்திரமான மருகனாக்கிக் கொண்டதோடு அவர்கள் மூலம் பிரதியுனன், விதுசன், பிரவீன் ஆகியோரையும் பேரக்குழந்தைகளாகப் பெற்று அவர்களைத் தன்னோடு தன் இல்லத்திலேயே வைத்திருந்தும் திருப்தியுற்றார். மூன்றாவது மகளான சத்தியலட்சுமி அவர்களை தன்னுடைய கணவர் கணபதிபிழீஸ்னர் அவர்களின் மூத்த சகோதரி குடும்பமான சின்னத்துரை வட்சமியார் தம்பதியர்களின் இளையமகன் முறை மைத்துணர் முரளி அவர்களுக்கு திருமணம் செய்துவைத்து கவில்நாட்டிலே சீரோடும் சிறப்போடும் வாழுவதைத்தார். பின்னர் தனது பாசத்திற்குரிய மருமகன் முரளி அமரத்துவம் அடைந்தது அம்மையார் பராசக்தி அவர்களுக்கு மிகுந்த வேதனையைக் கொடுத்தது. அடுத்து நான்காமலரும் தன்னுடைய ஒரேயொரு மகனுமான கணோசலிங்கம் அவர்களை கல்விகேள்விகளில் வல்லவராக்கி கிராமசேவையாளர் பதவியிலே அவர் அமர்ந்து கொள்ள மகிழ்வற்றதோடு அவருக்கு மூளாயிலேயே கலைகளிலேயும் தொழில்நுட்பத்துறையிலேயும் சிறந்து விளங்கிய விசாகரத்தினவேல் தம்பதியதியரின் ஒரேயொரு மகளான சமூர்த்தி அபிவிருத்தி உத்தியோகஸ்தர் ககன்யா அவர்களைத் திருமணம் செய்து வைத்து பாசமிகு மருமகளாக்கிக் கொண்டதோடு அமைதிகொண்டிருந்த அம்மையார் அவர்கள் தனது கடைசி மகளான நாகேல்வரி அவர்களை சரவணையிலே சிறுற்று வாழ்ந்துவந்த இராசையா தம்பதியர்களின் அன்பிற்குரிய மகன் தமிழகன் அவர்களுக்கு திருமணம் செய்து வைத்து கவில்நாட்டிலே சிறப்போடும் வாழுவதைத் து அவர்கள் மூலம் பிரணவி என்கின்ற பேரக்குழந்தையையும் பெற்று பெருமகிழ்வோடு வாழ்ந்துவந்தார்.

அக்காலகட்டத்திலே அம்மையார் பராசக்தி அவர்கள் எவ்வளவுதான் சிறப்போடு இருந்தபோதிலும் தன்னுடைய கணவர் கணபதிபிழீஸ்னர் அவர்களுடைய இழப்பும். சகோதரி சிவயோகம் அவர்களுடைய இழப்பும். பாசத்திற்குரிய மருமனை முரளி அவர்களுடைய இழப்பும். அம்மையாரை வாட்டி

திருமதி. பராசக்தி கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின் டெல்லெல்லெல்லெல்லெல்லெல் வதைத்துக்கொண்டுதான் இருந்தது. வெள்ளாடை தரித்து திருந்று பூசி அடுத்து இறைவனே என்று எண்ணிக்கொண்டு தான்வாழ் விழுந்தாலும் தன்னவர்களுக்காக வாழவேண் டுமென்கின்ற அப்பணிப்போடு வாழ்ந்து கொண்டிருந்தஅம்மையார் பராசக்தி அவர்களை நோய் மெல்ல மெல்ல கொவ ஆரம்பித்தது. நோயினால் துவண்டதாயாரை ஒரு குழந்தையைப் பராமரிப்பது போல பிள்ளைகள் பராமரித்தார்கள். உரிய உரிய நேரம் உரிய உரிய வைத்தியங்களைச் செய்தார்கள். மகன் கணேசலிங்கம் தாயார் பராசக்தி அவர்களை பாசத்தோடு தன் இல்லத்திற்கு அழைத்துச் சென்று அங்கே பலவகுகளையும் அவருக்குச் செய்து கொடுத்து பெற்று வளர்த்து தந்தையை இழந்தபின்பும் தம்மை ஆளாக்கிவைத்த நன்றியோடும் பக்குவமாகப் பராமரித்து வந்தார். மருமக்கள் அருகிருந்தார்கள். மக்கள் பணிவிடைசெய்தார்கள். வெளிநாட்டிலுள்ள பிள்ளைகள் நிமிடத்திற்கு நிமிடம் அம்மையாரின் நலம் விசாரித்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

இருந்தாலும் நாம் ஒன்று நினைக்க தெய்வம் ஒன்று நினைக்கும் என்று சொல்வார்கள். அன்னை பராசக்தியின் உடல்நிலை மிகமோசமாகக் குன்றுவதைக்கண்ட மகன் கணேசலிங்கம் அவர்கள் அம்மையாரை வைத்தியசாலைக்கு கொண்டுசெல்ல முற்பட்டார். வைத்தியசாலைக்குப் போகும் போதே தன்னுடைய முடிவினை நன்கு உணர்ந்து கொண்ட அன்னை பராசக்தி அவர்கள் எல்லோருடைய முகங்களையும் நன்கு கவனித்து கண்ணீர்சிந்தி விடைபெற்றுச் சென்றார். வைத்தியசாலையிலேயும் அவருக்கு சிகிச்சை பலனளிக்கவில்லை. மயக்கமுற்றார். ஒரு குடும்பத்தின் மூத்தமகளாகப் பிறந்து குடும்ப பாரத்தை கமந்து. வாழ்க்கையிலேயும் குடும்பத்தலைவனை இழந்து குடும்ப பாரத்தைச் கமந்து பின்னர் கருமகூலி போல் பிள்ளைகளோ குழந்தை போல தன்னைச் கமந்து நிற்க நின்ற தாயார் பராசக்தி அவர்கள் அன்று 11.05.2009 காலைவேளை சித்திராப் பெளர்ன்யமிக்குப் பின்னர் வருகின்ற துதியைத் திதியில் மக்கள் மருமக்கள். பேரர்கள். உற்றார். உறவினர்கள். சுகோதரர்கள் அனைவரும் காலச்சக்கரத்தில் அன்னை பராசக்தியின் நினைவுகளால் கண்ணீர் சிந்த இறைபதம் அடைந்தார்.

இனியொரு பிறப்பில் அன்னையின் ஆத்மா புகும் வரைக்கும் அன்னையின் ஆத்மா காந்திக்கொள்ளப் பிரார்த்திப்போமா!

ஓம் ஸாந்தி ஸாந்தி ஸாந்தி!!!

ஓம் ஸாந்தி ஸாந்தி ஸாந்தி!!! கிராம வரி

எங்கள் அம்மா

எழுத்துலக சாம்ராஜ்சியத்திலிருந்து விலகி சிலகாலம் நான் வனவாசம் பூண்டிருந்தேன். அம்மா உங்களின் மரணம் எனது பேணவை மீண்டும் பேசவைத்துள்ளது.

அம்மா நீங்கள் பத்துடன் பதினொன்று அல்ல. பனங்காய் குமந்த குருவியும் அல்ல. கொஞ்சம் அண்ணல் காந்தியும் கொஞ்சம் அன்னை திரேசாவும் கலந்த கலவை தான் நீங்கள்

எங்களது வீடு உங்களின் வேலைப்பட்டறை அங்கேதான் நாங்கள் புடம்போடப்பட்டோம். உங்களிடம் நான் கற்றுக்கொண்டது அதிகம். உண்மைக்கும் மானிடதாரமத்துக்கும் உங்களிடமிருந்துதான் அர்த்தம் புரிந்துகொண்டேன்.

ஆர்ப்பாட்டம் இல்லாத. அரிதாரம் புசிக்கொள்ளாத வாழ்வு உங்களுடையது. நாயை நல்லாத்தை என்றும் பேயைப்பெத்தாக்கதை என்றும் சொல்லுவீர்களே. இது உங்களின் வாழ்வியல் தத்துவம்.

மானிடம் உங்களால் பரிபூரணமாக நேரிக்கப்பட்ட ஒன்று. சத்தியமும் நேர்மையும் உங்களுக்குள்ளே உறைந்திருந்தது. இதனால் யாரும் உங்களைப்புரட்டி வைக்கமுடியாமல் போனது. நீங்கள் நீங்களாகவே வாழ்ந்தீகள். எவரும் உங்களை கலவை செய்ய நீங்கள் எப்பொழுதும் அனுமதித்ததில்லை.

பூவுடன் பூவாகவும் புயலுடன் புயலாகவும் பேசவீர்களே; இது உங்களால் எப்படி முடிந்தது? எனக்குப்புரியும் நீங்கள் ஒரு வாழ்வியலின் சிற்பி என்பது.

பூமிப்பந்தில் உங்களுக்கு எதிரிகள் என்று எவரும் கிடையாது. பக்கத்து வீட்டு பார்வதி அக்கா தொடக்கம் கதிரன் பெண்டில் நாகமுத்து வரைக்கும் உங்களின் நண்பர்கள் தான்.

திருமதி. பராசக்தி கணபதிபிள்ளை அவர்களின் சீதை சீதை சீதை சீதை சீதை சீதை
 உங்கள் அன்பின்
 அரவணைப்பின் சகத்திலிருந்து
 அம்மா என்ற வார்த்தையின்
 அர்த்தத்தை நான் புரிந்து கொண்டுள்ளேன்.

எத்தனைதான் விரிந்து பரந்த
 உலகத்தில் நான் வாழ்ந்தாலும்
 அம்மா என்கின்ற அந்த இறக்கைக்குள் இருந்த
 அந்த உலகத்தை இப்போது என்னால் காணமுடியவில்லை.

உங்கள் வாழ்வின் பிந்திய அத்தியாயங்கள் மிகவும்
 கவையாகக் களிந்தன.
 உங்களுடன் அதிக நேரத்தைக்கழிப்பது
 எனக்கும் திருப்தி தந்தது.
 எனது கையால் மருந்து மாத்திரை பெற்றுக்கொண்டால்
 உங்களுக்குப்பத்தியம்.
 வீம்புக்காக நாங்கள் பொய்ச்சன்டை போடுவோம்.
 உங்களிடம் பேச்க வாங்குவது என்னை மகிழ்வுட்டும்.

உங்களின் மரணம் உங்கள் ஆத்மாவால் உணரப்பட்ட
 ஒன்றுதான். நீங்கள் மருத்துவத்தை மறுத்த போது அது
 எனக்குப் புரிந்தது.

நீங்கள் வாழ்வில் தடம் பதித்தவர்.
 நாங்கள் துயரத்தில் தோய அர்த்தம் இல்லை
 எனினும் உங்களின் நினைவுகள் எங்களின் மனங்களில்
 புதிய பூவின் வாசமாக;
 புல்லாங்குளவின் இனிய கீதமாக; என்றென்றும்
 கலந்திருக்கப்போகிறது.

மூளாய்,
 களிபுரம்.

அன்புடன்
 மகன்
 க.கஜேஞ்சலிங்கம்

தந்தையும் தாயும்

தந்தையைத் தாயை நாம் சிந்தையில் இருத்தியே
வந்தனை செய்தில் வாழ்வோம் - அவர்
எந்தையர் என்பதை மறந்து நாம் செயற்படில்
மந்தைபோல் வாழ்ந்தின்கு மடிவோம் நாம்

(தந்தையை தாயை நாம்....)

அன்னையும் பிதாவுமே எனையிங்கு படைத்ததால்
முன்னரி தெய்வமாய்ப் பணிவோம் - அவர்
இன்னுயிர்துடித்திட இடர்பல கொடுத்தியில்
துன்பத்தில் வீழ்ந்துநாம் நலிவோம் நாம்

(தந்தையை தாயை நாம்....)

மாதா பிதா என்றும் நல்வாழ்வு தருவதால்
ஆதாரம் அவரென்று பணிவோம் - அவர்
ஊதாரி என்றெமை எண்ணிட நடந்திடில்
பாதாள நரகத்தில் வீழ்வோம் நாம்

(தந்தையைத் தாயை நாம்...)

பெற்றவர் வாழ்வினை முடித்திட்டு மறைந்திட்டால்
உற்றுதோர் தெய்வமாய் பணிவோம் - அவர்
பற்றினைத் துறந்துநாம் முற்றுமே மறந்திடில்
நற்றுனை யின்றியே நலிவோம் நாம்

(தந்தையை தாயை நாம்....)

பெற்றவர் ஆத்மாவை பிரியமாய் வளிப்பட்டால்
வற்றாத பெருவாழ்வு வாழ்வோம் - அவர்
செற்றவர் என்று நாம் எண்ணியே இருந்திடில்
சற்றுமே உயராமல் தாழ்வோம் நாம்

(தந்தையை தாயை நாம்....)

சிறுமிகு. பராசுநி கணபதியின்மை அவர்களின் சீதைக்குத்தான்தான்தான்தான்தான்

தந்தையார் கணபதியின்களையுள் பூரால்
தாயார் பூராக்கி கணவதியின்களையுள் பூரால்
முளாட்டு மூர்த்திகளை வெண்டுவாமாக!

அதில்லை சிறாபகி ஆதி
வதிரன் புலோவானை வாணோர் தலைவனை
உதிரம் சொந்தெங்கள் உழுநிலத் தெழிந்தோனை
முதிர் ஞானப் பக்தியால் முன்சென்று பணிந்திட்டால்
எதிலுமே வெற்றிவரும் எடுத்ததொம் சித்திக்கும்

வத்ரன்புலோ மீள்களையார் தோத்திரம்

பாரோடு விண்ணாடும் பரந்தபிள்ளை நீரே
பரமசிவன் பார்வதிக்கு மூத்தபிள்ளை நீரே
நீரோடு நெருப்பாடும் நின்றபிள்ளை நீரே
நிலம் நீர் தீ காற்றாடும் வீசுப்பிள்ளை நீரே
தேரோடு திருவீதி கொண்ட பிள்ளை நீரே
தெய்வீக மணங்கமழ நின்றபிள்ளை நீரே
மார்போடு எமைநீரே காத்தநுள வேண்டும்
மதிமுளாய் வதிரன்புலோ அமர்ந்த பிள்ளையாரே!

வத்ரன்புலோ முத்துக்குமார சுவாம தோத்திரம்

முளாத அருள் மூட்டி விட்டமுகம் ஒன்றே
முத்தான தமிழ்மணக்க நின்றமுகம் ஒன்றே
நாளாக நம்வினைகள் கழைந்தமுகம் ஒன்றே
நற்றுணையாய் நமக்கெல்லாம் இருந்தமுகம் ஒன்றே
தூளாகித் துயரோட வைத்தமுகம் ஒன்றே
தும்பிமுகன் தம்பயென நம்புமுகம் ஒன்றே
முளாயம் பதிபணிந்தோம் எழுந்தநுளால் வேண்டும்
முதல்வலுறை வதிரன்புலோ அமர்ந்த முருகோனே!

திருமதி. பராசக்தி கணபதிபிள்ளை அவர்களின் வெள்ளேஷன்வெள்ளேஷன்

தென்மூளாய் ஜயப்ப சுவாமிகள் தோத்தரும்

மூளாயம் பதியோனே ஜயப்ப சரணம்
 முத்தான மூத்தசாமியே சரணம்
 தென் மூளாய் கோவிலே ஜயப்ப சரணம்
 தேடற்கியோனே சாமியே சரணம்
 கடலோடக் காவலே ஜயப்ப சரணம்
 காட்டோரம் அருஞும் சாமியே சரணம்
 தென்மூளாய் ஜயனே ஜயப்ப சரணம்
 சரணம் சரணம் ஜயப்ப சரணம்!

மூளாய் நழக்கு பொற்புலம்பத் தானியம்பாள் தோத்தரும்

குங்குமம் காத்திடும் ஆத்தாளின் வீடு
 குலதெய்வம் மகாகாளி அம்பாளாம் பேரு
 மக்களனம் பொங்கிடும் கோவிலை நாடு
 மகமாஜி தருவாள் நீ தருவதை ஏரு
 சங்காரத் தாயாளின் கலங்கையாய் மாறு
 சந்தோசப் பொற்புலம் பதியாள் முன் ஆடு
 திங்களைச் சூடியோன் சக்திபேர் சொல்லு
 திசையெல்லாம் மகாகாளி உணக்காப்பாள் நம்பு!

தென்மூளாய் நாச்சுமார் ஆச்சி தோத்தரும்

தென்மூளாய் ஆச்சியே நாச்சுமார் ஆச்சி
 இன்னுயிர்த் தாயாளே நாச்சுமார் ஆச்சி
 முன்நாளே குடிகொண்மீர் நாச்சுமார் ஆச்சி
 என்றானும் எமைக்காக்கும் நாச்சுமார் ஆச்சி
 தென்றல் போல் அசைவிரே நாச்சுமார் ஆச்சி
 துன்பங்கள் களைவிரே நாச்சுமார் ஆச்சி
 என்றென்றும் எமைந்தே காத்தருள வேண்டும்
 எழில்கொஞ்சம் தென்மூளாய் நாச்சுமார் ஆச்சி!

திருமதி. பராசர்தி கணபதியின்கள் அவர்களின் ரூபாரூபாரூபாரூபாரூபாரூ

அன்பின் பொக்கம்

கடல் கடற்றுவந்த கண்ணர் மடல்

எங்கள் அண்புப் பொக்கிசமே அம்மா
எங்கள் வீரத்தாயே பராசக்தி! அம்மா
நாங்கள் துயரத்தில் துவளவில்லை தாயே.
உங்கள் பிரிவால் வாடுகிறோம் தாயே!

எங்கள் குடும்பக் குத்துவிளக்கே
எங்கள் குணவதியே கோடி நன்றிகள் அம்மா
நாங்கள் குறை ஏதும் சொல்லவில்லை குணவதியே
வியப்பில் ஆழ்கின்றோம் தாயே!

எங்கள் அண்புச் செல்வமே தாயே
நீங்கள் சென்று வாருங்கள் தாயே
இப்போது சென்று வாருங்கள் தாயே
ஆணாலும் காத்திருப்போம் தாயே
உங்களின் மீன் வருகைக்காக
அதுவரை துயில்கொள்ளாம்மா அமைதியுடன்

எங்கள் அண்பின் பிறப்பிடங்களே!
எங்கள் தாய் தந்தையரே!
எங்கள் ஆயுள் உள்ளவரை உங்களை வாழ்த்துகிறோம்
எங்கள் வம்சம் உள்ளவரை நன்றி உடையோம்

தலைகள் ஆர்ச்சிவாதச்சுக்கை
(ஸ்ரீ. சுதாஸ்
(சுவர்ல்)

எல்லா டிடம் தாய்னால் நிரும்பும்
தாய்டம் நிரப்ப எவ்ராலும் முடியாது

தீந்த உலகத்திலே சிவரவர் தீத்தை சிவவர்தான் வகிக்கமுடியும்.
இளால் எல்லோரது கீட்த்தையும் ஒரு தாயால் வகிக்கமுடியும். தாயின்
நீத்தை எவ்ராலும் வகிக்கமுடியாது. சிதுதான் தாய் ஆகும்.

அர்ப்பணப்புக்களும்! இமங்கல சமங்கலப்புக்களும்!

வையத்தில் வாழ்வார்கள் சில வரையறைகளை வகுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். அதிலே மங்கலர்கள் என்பதற்கும் வையத்தில் வாழ்வாங்கு வாழ்வார்களையும். அமங்கலர்கள் என்பதற்கும் வாழ்விழந்தவர்கள். வாழ்க்கைப்படாதவர்கள், வாரிச இல்லாதவர்களுமென வகுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். உலகமும் அதை ஏற்றுக்கொண்டு நடைமுறைப்படுத்துகின்றது. இப்போது கவியுகம் நடக்கிறது. கலியுகத்திலே ஒவ்வொரு விடயங்களும் தலைகிழான கருத்துக்களையே பிரதிபலித்து நிற்கின்றன. அது கவியுகம் சிறப்பதற்கான தன்மையாகும். இங்கேயும் அமங்கலர்களைக் கருதப்படுகின்ற விதவைகளை என்னிப் பார்த்தால் கணவனையோ அல்லது மனைவியையோ இழந்த ஒருவர் தான் வாழ்விழந்த பின்பும் தனக்காக இல்லாவிட்டாலும் தான் பிற்காக வாழுவேண்டுமென்ற அர்ப்பணிப்போடு வாழ்கின்றார். அதேபோல வாழ்க்கைப்படா ஒருவர் வசதியில்லாமையாலும் அல்லது வசதிகளை பிறக்காக விட்டுக் கொடுத்துவிட்டும் தான் வாழ்க்கைப்படி விட்டாலும் பிறரை வாழ்க்கைப்பட விட்டு விட்டு அர்ப்பணிப்போடு வாழுகின்றார். அதேபோலவே வாரிச இல்லாதவர்களும் மற்றவர்களின் வாரிசகளுக்காக தாம் வாரிசகளைப் பெற்றுக்கொள்ளாமலும் தாம் வாரிசகளைப் பெற்றுக் கொள்ளாமையால் மற்றவர்களின் வாரிசகளுக்காகவும் அர்ப்பணிப்போடு வாழுகிறார்கள். இந்த அர்ப்பணிப்புக்களுக்குத் தான் அமங்கலம் என்று பெயர்கூட்டப்பட்டிருக்கின்றது. ஆத்மீக பலத்தை வளர்த்துக்கொள்ள முடியாமல் ஆசாபாசங்களுக்கும் சலணங்களுக்கும் ஆட்பட்டிருப்பவர்களை மங்கலம் என்றும் ஆசாபாசங்களுக்கும் சலணங்களுக்கும் ஆட்படாமல் அடுத்து இறைவனே என்று இருக்கும் ஆத்மலம் உள்ளவர்களை அமங்கலர் என்று கருதுவதும் அவர்களின் தரிசனங்களையும். ஆசீர்வாதங்களையும். புறந்தள்ளுவதும். ஆத்மாக்களையும் ஆத்மாக்களை தம் வசம் வைத்திருக்கும் இறைவனையும் நிந்திக்கும் செயலாகும். இது குளிக்கப்போய் சேறு சூக்கின்ற செயலாகும். எனவே மங்கலம் என்று கருதுவது அமங்கலம் என்று கருதாவிட்டாலும் அமங்கலம் என்று கருதுவதையாவது நாம் மங்கலம் என்று கருத முன்வரவேண்டும். இதுவே மனிதகுலம் மேம் படுவதற்கான நல்ல வழிமுறையும் ஆத்மீக இறைபணியுமாகும்!

திருமதி. பராசக்தி கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின் ஸ்ரீவைஷ்வரவைஷ்வரவை

காட்டுக்குப்போன அம்மம்மாவை வீட்டுக்கு அழைக்கும் பேருப்பிள்ளைகள்

அம்மாவைத் தந்தாயே அம்மம்மா அகிலத்தில்
எம்மோடு இருந்தாயே அம்மம்மா
நம் வாழ்வு ஒனிபெற வேண்டுமென் றைக்காய் நீ
உம் வாழ்வை ஏரித்தாயே அம்மம்மா!

பள்ளிக்கு போனாயா என்றைமைக் கேட்டு நீ
அள்ளியே தோள்மீது கூந்தாயே
துள்ளிக் குதித்தோடி வரும்போது எமக்காய் நீ
உள்ளத்தை தருவாயே அம்மம்மா!

பாட்டொன்று கேட்பாய் நீ கதையொன்று கேட்பாய் நீ
கேட்டதைத் தந்திட்டால் கேட்டதைத் தருவாய்நீ
வீட்டுக்கே வாவென்றோம் காட்டுக்கே போனாய் நீ
வாட்டேது பிரிவெம்மை அம்மம்மா வருவாயோ!

பாசமிகு
பேருப்பிள்ளைகள்

அந்த மல்வும் அந்த விலையும்

இந்த உலகத்தில் எதனால் சாதிக் குடியாததையும் அன்பினால் சாதித்து விடலாம் அனால் தான் கீதையிலே கண்ணன் சாட்டைக்குப்பதிலாக புல்லாங்குழலை வைத்திருக்கின்றான். எல்லாரிடத்திலும் எல்லாரும் காட்டக்கூடிய அதிக மலிவானதும் அன்புதான். எல்லாரிடத்திலும் எல்லாரும் காட்டக்கூடிய அதிக உயர்ந்த விலையானது அன்புதான்.

இந்திய பிரதமன் கையாளுகின்ற அவர்களின் விடைகளை எடுத்து நின்றால் தாமிக்குத் தாயான தமக்கையார்ன் நினைவுகள் சொத்து சொத்துகள்

அறியாத வயதிலேமை அரவணைத்து நின்றாய்
அறிவறிந்த சோதரராய் ஆக்கியெமை வைத்தாய்
நெறியோடு வாழ்வதனை கற்றெமக்குத் தந்தாய்
குறிப்பறிந்தோ முன்சென்றோ பின்னே நீ போனாய்!

நெடுங்காலம் எங்களை நீ இருப்பதனில் கமந்தாய்
துடுக்கடந்கி பள்ளிசெல்ல பாதைகளும் வகுத்தாய்
அடுப்படியின் பொறுப்பேற்று அன்னமும் நீ இட்டாய்
திடுக்கிடவோ செய்திதந்தோ ஒடுக்கியுமிர் மறைந்தாய்!

செவ்வரத்தம் பூப்பிடுங்கி சிறுகோயில் கட்டி
ஒவ்வொன்றாய் அதையெறிந்து பூசைகளும் செய்து
இவ்வுலகில் நாம்மகிழ்ந்த நினைவின்னும் மறையவில்லை
எவ்வுலகம் அழைத்ததுனை அக்காந் மறைந்திட்டாய்

அன்னன்
சொத்து சொத்துகள்

அன்புள்ள அடியவனும் அடிமை ஆண்டவனும்

அடியவர்கள் எப்போதும் அன்புடையவர்களாக
இருப்பார் களானால் ஆண்டவனே அவர்களுக்கு
பணிசெய்வான் என்பதுவே உண்மையாகும். அடியவனாகிய
அருச்சனை அன்புடையவனாக இருந்தபடியால்
ஆண்டவனாகிய கண்ணன் அருச்சனானுக்கு தேர்ச்சாரதியாக
இருந்தான் என்பதுவே தொகாரத்தின் உட்பொருளாகும்.

திருமதி.பராசக்தி கணபதிபிள்ளை அவர்களின் ஸ்வரூப்தீர்த்தேஷ்வரர்ஜூ

அன்னை பராசக்தியின் திறுப்பு....

எமது அன்பிற்குரிய அலுவலக நன்பரும். கிராம அலுவலருமான திருவாளர்.கணேசலிங்கம் அவர்களுடைய பாசமிகு தாயார் பராசக்தி அவர்களுடைய இழப்பை அறிந்து அதிரவடைகின்றேன். கடந்த சில மாதங்களாக நோய்ப்பட்டிருந்த அன்னை அவர்களுடைய நிலை பற்றி அடிக்கடி அவரின் அன்புமகன் கணேசலிங்கம் மூலம் அறிவேன்.

தாய் நோயற்ற காலத்தில் தனது சோளை இழந்து காணப்பட்ட தனயர் கணேசலிங்கம் அவர்கள் தாயின் அரவணைப்பில் வாழ்ந்த இனிமையை அனுபவித்த மைந்தார் அதன் இழப்பை வெளிக்காட்டி நிற்கின்றார். கிராம அலுவலர் சேவையூடாக மட்டுமன்றி தனக்கே உரித்தான் எவரையும் கவரும் பாணியில் அன்பாகப் பேசும். அழைவுறையும் பாங்கால் எம் அலுவலக ஊழியர் அனைவரது நெஞ்சங்களிலும் நீங்காத இடம் கொண்டவர்.

எமது அன்பு நன்பர் கணேசலிங்கத்தின் கண்கள் குழமாகக் காட்சியிலிப்பதை தாங்க இயலாது. நானும் துன்பத்தில் துவழுகின்றேன். எது எவ்வாறாயும் பிறந்தவர் ஒருநாள் மண்ணில் பாய்வது தின்னமென உணர்ந்து மனம் தேறுவோமாக. இம்மாரத்துயிரில் மூழ்கியின் நன்பர் கணேசலிங்கம் குடும்பத்தினர் அன்னாரின் ஏனைய பிள்ளைகள். சகோதரர். உற்றர். உறவினர்க்கு எமது அனுதாபங்களை கூறுவதோடு அன்னையின் ஆத்மா மூளாய் விநாயகன் பாதாரவிந்தங்களில் நிலையான பேரின்ப வாழ்வைத் துய்க்க இறைஞ்சுகின்றேன்.

திரு.க.புத்திசிகாமணி
செயலாளர்
வலிகாமம் மேற்கு பிரதேசசபை,
கழிபுரம்.

வினாயு. பராசக்தி கணபதிபிள்ளை அவர்களின் சூரியன்ரூபம்.

அமரர். பராசக்தி அவர்கள் வினானுல கெய்திய ஞானம்

**உத்திரம் ரீதோ செயலர்
நகரத். தே. பரபு அவர்கள் ஒழுங்கை ஆத்மசாக்தி திரும்பல் உடை**

முளாய் எனும் தொல்பதியில் சிருதனும் சிறப்புதனும் உற்றார் உறவினர் போற்ற அமரர். பராசக்தி கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் நன்மக்களைப் பெற்று “தாயிற் சிறந்ததொரு கோயிலுமில்லை” என்ற வாக்கின்படி தன் மக்கள் போற்றும்படியாக வாழ்ந்தார். எமது செயலக பிரிவில் தொல்புரம் மேற்கு பிரிவு கிராம சேவையாளர் திரு. கணேசலிங்கம் அவர்களது வாழ்வின் உயர்ச்சிக்கும் அவர் தன் சேவைதனில் மக்கள் மதிப்பினைப் பெறும் வண்ணம் ஓழுகுவதற்கும் நல்லாசானாக நற்புத்திபுகட்டி நல்லொழுக்கத்துடன் வாழ வழிவகுத்தவர்.

பண் பியல் விழுமியங் களை வாழ் வியல் கொள்கைகளாகக் கொண்டு வாழ்ந்த இவ்வத்தமியினது கொள்கைகளைப் பின்பற்றி தெய்வப்பணி. சமூகப்பணி எனப் பலபணிகளையும். அவர் மக்கள் ஆற்றி. அமரர் வழி வாழ்வார்களாக. அமரர் அவர்கள் புவிவாழ்வில் புரிய வேண்டிய கடமைகளை வழைமகுஞ்றாது முடித்து தெய்வநெறியில் நிறைந்து. இறைவன் திருப்பாதத்தில் ஜீவசரணம் அடைந்துள்ளார்.

மண் னு லக வாழ் வில் நிறை வெய் தி வின்னுலகெய்திய அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தியடைய எல்லாம் வல்ல இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

ஓட்ட சாக்தி! ஓட்ட சாக்தி!! ஓட்ட சாக்தி !!!

**திருமதி. தேபாபு
பிரதோ செயலர்.
வலிமேற்கு. சங்காண.**

ஆத்மாவும் இறைவனும்

ஆத்மா என்பது அளப்பரிய இறைவனுடை ஆற்றலிருந்து புறப்படும் ஓர் அனுக்துளியாகும். அது இந்த உலகத்திலே புல்லாகிப் பூடாகி என்று தொடங்கி முனிவராய் தேவராய் என்று முடிகின்ற பதின்நான்கு பிறப்புக்களிலே பலகோடி ஜீவாத்மக்களாக பரினமித்திருக்கின்றன. ஆனாலும் சுல ஆத்மாக்களும் ஒருவலைப்பின்னலுக்குள் இறைவனோடு தொட்டுப்பட்டுக்கொண்டே இருக்கின்றன. ஆரம்ப பிறப்புக்கள் மிகத் தூரமான வலைப்பின்னலுக்குள்ளும். கட்சிப் பிறப்புக்கள் இறைவனை மிக அண்மிக்கின்ற வலைப்பின்னலுக்குள்ளும் இருக்கும். ஒவ்வொரு பிறப்பின் உடல்களும் இருக்க இருக்க ஆத்மாவை இறைவன் மிக நெருக்கமாக இழித்துக்கொள்வான். அந்தவகையிலேயே மனிதப்பிறப்பு என்பது ஒருமையப் பிறப்பாகும். மனிதப்பிறப்பிலே நாங்கள் மனிதப்பண்புகளோடு வாழ்ந்தால் பிறப்பு அறுக்கப்படுகிறது. இறைவன் தன்னுடைய ஈப்புக்குள் எம்மை இழுத்து விடுகின்றான். தொடர்ந்து நாங்கள் இறைவனோடு சங்கமிக்கின்ற பேரின்பப் பாதையிலே சென்றுகொண்டிருப்போம். ஆனால் மனிதப் பிறப்பிலே மனிதப்பிறப்பின் மகிமையை உணராதவர்களாக பிறப்புக்களையும் ஆத்மாக்களையும் இறைவனையும். உணராதவர்களாக நடப்போனால் இறைவன் தனது நெருக்கத்திலிருந்து எம்மை விரிவுபடச் செய்து மீண்டும் ஆரம்ப பிறப்புக்களுக்கு இட்டுச் செல்வான். எனவே மனிதப் பிறப்பிலே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற நாம் மனிதர்களாக வாழ்ந்து இறைவனின் ஈப்புக்குள் பிரவேசிப்பதா! அல்லது பிறப்பின் பெருமை தெரியாது நடந்து மீண்டும் பல பிறப்புக்களில் பிறந்து உழவுவதா என்பதைக் கீர்மானிக்க வேண்டியது மனிதப்பிறப்பெடுத்திருக்கும் எங்கள் எல்லோரது அவசியமும் அவசரமுமான நேவையாகும்.

கேற்றம்

முன்னை வினைபயன்கள் முடிந்ததனால் அன்னையவர்
இன்புறவே இடையடியில் கலந்திட்டார் தேறுவேர்!

அன்னையாய் பின்னையாய் மாமியாய் மருமகளாய்
இல்லாள் இனியாளாய் பாசமிகு பேத்தியராய்
என்றுமுயர் சோதரியாய் ஏற்றமுறு மைத்துனியாய்
நின்றிருந்த அன்னையார் நிகில்லாப் பராசக்தி
மின்வி முறிப்பதற்குள் தன்னுடலம் விட்டகன்று
விண்ணேநாடு கலந்திட்டார் என்றெண்ணிக் கலங்காதீ
முன்னை வினைபயன்கள் முடிந்ததனால் அன்னையவர்
இன்புறவே இறையடியிற் கலந்திட்டார் தேறுவேர்!

ஜந்தும் ஆறும்

ஆண்டவன் உயிர்களுக்கு உணர்வுசக்தியைக்
கொடுத்துள்ளான். அவை எதையும் உணர்ந்துகொள்கின்ற
சக்தி படைத்தவை. ஆனாலும் அவை ஜந்துவிவடைய
அகிர்தனை என்று சொல்லப்படுகின்றன. மனிதனுக்கு
இறைவன் பகுத்தறிவு என்கின்ற ஓன்றையும் மேல் அதிகமாகக்
கொடுத்து ஆற்றிவிடைய உயர்தினையாக்கி உள்ளான்.
மனிதனுக்கு ஆறுவதாகக் கொடுத்திருக்கின்ற பகுத்தறிவு
என்பது அவன் அந்த அறிவின் மூலம் எல்லாவற்றையும்
உணர்ந்து கொள்வதற்கேயாம். அப்படி அவன் அறிவின் மூலம்
எல்லாவற்றையும் உணர்ந்து கொள்ளாவிட்டால் உணர்வு
சக்தியோடு மட்டும் இருந்து கொண்டு எல்லாவற்றையும்
உணர்ந்துகொள்கின்ற உயிரனங்கள் ஆற்றிவிடைய
மனிதனைவிட மேலானவையாம். ஆதலினால் அகிர்தினைகள்,
உயர்தினையாகவும். உயர்தினைகள் அகிர்தினையாகவும்
மாறுவதற்கு முன் னால் பகுத்தறிவின் மூலம்
புரிந்துணர்வுடையவர்களாக மாறிவிடுங்கள்.

ஊழித்து

வான்முகில் வளாதுபெய்க் மலிவளங் சுரக்கமன்னன்
கோன்முறை அரசுசெய்க் குறைவிலாதுயிர்கள் வாழ்க்
நான்மறை அறங்களோங்க நற்றவம் வேள்விமல்க
மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்.

வாழிநம் மூளாயூர் மூத்தோன் வாழி

வள்ளியொடு தெய்வானை வேலோன் வாழி
நண்ணியிறை பூசைசெய்யும் அந்தணர்கள் வாழி
நறுஞ்சைவ நெறிவளர்க்கும் பெரியோர் வாழி
எண்ணிறைந்த பாட்டிசைக்கும் புலவோர் வாழி
ஏற்புடனே கேட்டருளும் அன்பர் வாழி
வாழிநம் வதிரன்புலோத் தலமூர் வாழி
வளர்சைவ நெறிவாழி வாழி வாழி!

அன்னையைப் பண்ணோம்
அனைத்தையும் பெறுவோம்!

இராகு கலாக்கன்

அரு இருபத்தாறோகால்
அம்புவி மூன்றே முக்கால்
எரி வண்ணனி ருபதோடு மிரண்ட்டரை
புதன் மூலவந்து
குரு பதினெட்டேமுக்கால்
குவிரவென்விபுதினொன்றோகால்
கரியனேமூரமிராகு காலமென்றறிந்து கொள்.

காலை ஆறு மணிக்குக் குரியன் உதயமானால். மேலை நந்த கவியாருந்தும் காலை 5.55 மணிக்குக் குரியன் உதயமானால். 5 நிமிஷம் முந்தியே ராகுகாலுக் குவங்குலம். மூன்றே முக்கால் நாழிகை என்பது. 30 நிமிஷமாகும். 30 மினிற் என்பது. ஒரு முகர் த்தம் 1 பகற் காலமாகும். இரண்ட்டரை நாழிகை 1 மணிந்தியாலம் காலை. 3.05 மணிக்கு உதயமாகுமானால். 5 நிமிஷம் பிந்திய இராகுகாலம் துவங்கலாம்: இராகு காலம் முடிந்த அடுத்தியிஷம் முதல் 1 ½ மணிந்தியாலம் காலை ஆகுமார்.

திருமதி. பராசக்தி கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின் திருமூலராஜாவின் புன்னகை தலம்பந்த முகத்தில் புதுந்தது சோகம்
தினறு...

நான் முழுவதும் சிரித்த முகத்துடன் நிதானமாக. பொறுமையாக. மெதுவாக. பயப்படாமல் எனும் பதங்களின் அந்தத்தை ஆழமாக அனுபவிக்கும் அந்தக் கணேசலிங்கம் விதானையாரின் முகத்திலே ஒரு விதமான தனியாத சோக அலைகள் கடந்த இரண்டு மூன்று மாதங்களாகத் தவழ்ந்தன.

அந்தத்தைப் புரிந்து கொள்ளலாமென்ற ஆவலோடும் நீண்டநாள் நெருங்கிப்பழிய நட்போடும் அனுகினேன் கிட்ட அவரை. கூறினேன் அறிய விரும்பியதை. கணேசலிங்கத்தின் கண்கள் குளமாகின. மூச்கத் தண்லாக வீசியது. தழ தழத் துரலில்” எனது அம்மாவுக்குச் சூக்யனம் கொஞ்சம் கடுமை. வருத்தமும் சிக்கலாயிருக்குது அது தான் என்றார். மேலும் அவர் நான் இங்கு நிற்கிறேன். அம்மா இப்ப எப்படியோ தெரியாது! எனது உயிர் அங்கே நிற்கிறது என்றார். அவ்வாறு அவர் கண்ணை இமை காப்பதுபோல் காத்த அந்த அண்ண பராசக்தி இன்று விண்ணுல கெய்திலிட்டார்.

தாய். பிள்ளைப்பாசம் பொல்லாதது. அளவு கடந்தது அதன் இழப்பு ஈடு செய்ய இயலாதது. “கற்றாவின் மனபோல்” எனும் அடி இதனை நன்கு உணர்த்தும்.

அமர். பராசக்தி அன்னையவர்கள் நண்மக்கட் செல்வங்களைப் பெற்று பூரணத்துவமானதோ இல்வாழ்வை மன்னுலகில் வாழ்ந்து சென்றுள்ளார்.

“ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவர்கும் தன் மகனைச் சான்றோனைக் கேட்டதாய்” எனும் வள்ளுவின் வாக்கிற்கொப்ப நல்ல கல்வி கேள்விகளில் சிறந்த மக்கட் செல்வங்கள் வாய்கப் பெற்ற அவருக்கு அவரினுடைய ஆத்ம சடேற்ற நிகழ்வுகள். கிரிகைகளையெல்லாம் முறைப்படியாகப் புரிவதில் தனையார் கணேசலிங்கமும் சகோதரர்களும் ஆரவாரித்து நின்கின்றனர் இன்று.

திருமதி.பராசர்தி கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின் டிரைவிள்ளை டிரைவிள்ளை அமரரின் தனையர் கணேசலிங்கம் அவர்கள் நிதானமாகப் புரியும் அலுவலகக் கடமைகளுடன் அன்பாகவும் பண்பாகவும் மக்களுடன் யழகும் பாங்கும் இணையப் பெற்றவர். பத்திரிகைத்துறையில் துறையோன் அவர் உலகியலைப் பலகோணங்களிலும் ஆய்வு கூட்டு இரசிப்பவர். எவருக்கும் உதவும் பண்புடைய அவர் நேர்மையை விகவாசிப்பவருமாவர். இத்தகைய புத்திரன் கிடைத்தமை அமரர் செய்யத பாக்கியமாகும்.

ஆயிரம் மகவைப் பெற்றும் ஆவதென் அம்மா. மிக்க தூய நல்லறிவனான கதன் ஒருவனைப் பெற்றால் போதும்” எனும் வாக்கியத்திற்கிலக்கணமான அமரர் அவர்களின் வாழ்வியலை அவர் தம் மக்களின் சிறப்பினாடு நோக்கத்தெளிவாகப் புரிகின்றது.

“எப்பொருள் யார் யார் வாய்க்கேட்பினும் அப்பொருள் மெய்ப் பொருள் காணப்பதறிவு” என்பதற்கிலக்கணமான கணேசலிங்கம் தனது அன்னைக்கு அதிவிசேட மருத்துவ சிகிச்சைகளை எல்லாம் அளித்து அவரை இன்றும் சில காலம் வாழச் செய்து அவரது நிழலில் தானும் இன்பமாக வாழவென வாஞ்சையோடு அவாவி நின்றார். கிட்டவில்லை. அவரது ஆடையைக் காலன் வெட்டிச் சரித்து விட்டான். நன்பனின் ஆடை கிட்டவில்லை என்று நாமும் துயில் மூழ்கினோம். “மன்மேல் பிறப்புண்டேல் இறப்பு முண்டு” எனும் புத்தபெருமானின் வாக்கிற் கிணங்க. உண்மையை உணர்வோமாக அமரர் தம் வாழ்வில் பதித்த கவடுகளில் மக்கள் தம் பணிகளைத் தொடரவே அவருக்கு செய்யும் கைமாறாகும்.

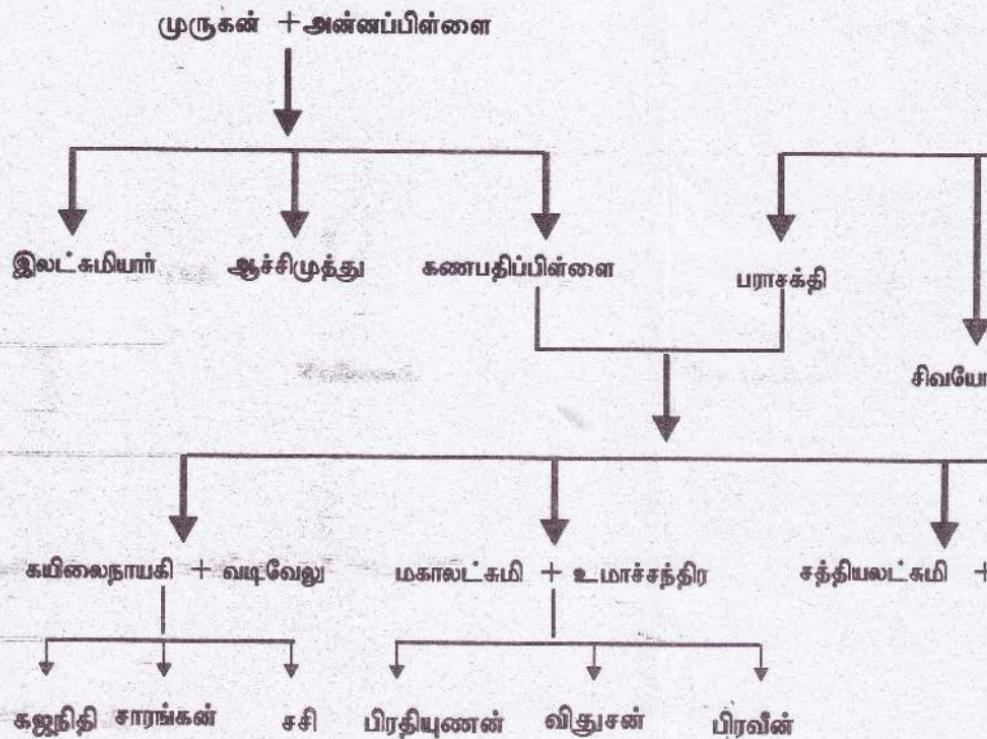
ஓம் சாந்தி

மஸ்து.முருகவேள் (M.A)
கிளாம் அலுவல்கு

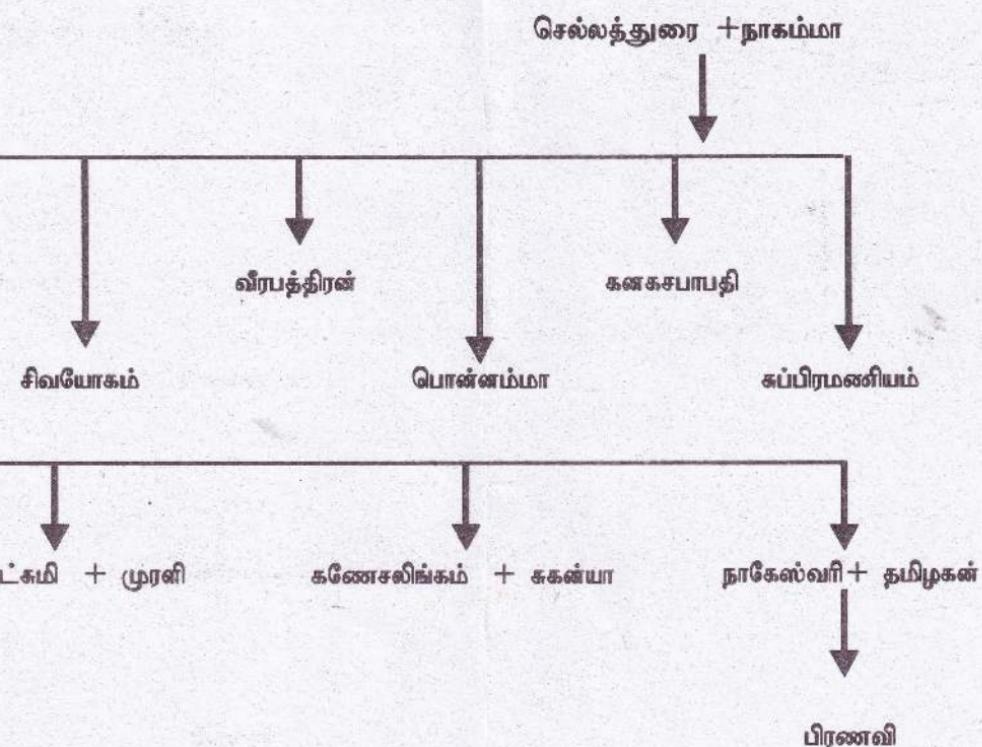
அம்மையோர் திருமதி.பாரசக்தி கணபதிப்பிள்

10.06.2023

பெரின்களை ஓவர்களின் வருவாற்று வழிமுறை

06.2009

ஜீவாதாரம்

அன்போடு வாழும் பழக்க கொள்ளுங்கள்
இந்தையை மனதில் அந்தம் வளர்க்காதீர்கள்
கூல்ட்சியம் ஒன்றை நீங்கள் கூல்காக்க நடவடிகள்
ஈன்றோரை தெய்வமாம் இதயத்தில் நிறுத்துப்பகள்
உண்மையும் சோஷமையையும் உமதாக்கக் கொள்ளுங்கள்
ஊருலகம் உடுக்களால் உயர்வு நடவடிகள்
எனதன்று என்னாமல் எமதின்று என்னுப்பகள்
ஏற்றும் இறக்கமும் சகஜுமன நம்புங்கள்
ஐம்புதம் தன்னையை கிடையன்று என்னுப்பகள்
ஒருவர் மனங்கூட நோகாமல் நடவடிகள்
ஒங்கும் வரை வாழ்க்கை ஓடாம் உழையுங்கள்
ஓவொறு நப்பொரு அஞ்சித்தல் மான்றாம்
. தெ மான்றத்தின் ஜீவாதாரமுமாம் !

இந்தகை